

Bruxelles, den 9.10.2018
COM(2018) 676 final

2018/0347 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for
2019 og 2020**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Dybhavsbestande er fiskebestande, der fanges i farvande uden for de vigtigste fiskepladser på kontinentalsoklen. De lever på kontinentalskråningerne eller omkring undersøiske bjerge.

Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) forelægger hvert andet år videnskabelig rådgivning om dybhavsbestandenes biologiske tilstand. Den seneste rådgivning fra ICES blev forelagt den 7. juni 2018¹. Ifølge rådgivningen fra ICES er fiskeripresset på visse af de dybhavsbestande, der er omfattet af nærværende forslag, stadig for højt, og for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør fiskerimulighederne reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling i bestandenes størrelse. Dette danner grundlaget for at fastsætte fiskerimulighederne for dybhavsbestande i overensstemmelse med det princip, der er fastlagt i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, som fastsætter, at beslutningstagning inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik bl.a. skal baseres på videnskabelig rådgivning.

Generel baggrund

Fiskeriet efter dybhavsarter har siden 2003 været reguleret i EU med fastsættelse af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) pr. art og område og fastsættelse af den samlede tilladte fiskerikapacitet i det nordøstlige Atlanterhav. For 2017 og 2018 blev de samlede tilladte fangstmængder for visse dybhavsarter fastsat ved Rådets forordning (EU) 2016/2285 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018².

EU har enekompetence til at fastsætte og fordele fiskerimuligheder. Forpligtelserne vedrørende en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Særlig fastsættes der ved artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen (som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i samme forordning), og det fastsættes, at den fælles fiskeripolitik skal tage sigte på at genetablere og bevare fiskebestandene på det niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). I henhold til artikel 16, stk. 4, i nævnte forordning skal fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2.

Derudover bør fiskerimulighederne for dybhavsarter fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler, herunder FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (i det følgende benævnt "FN-aftalen om fiskebestande (1995)"). Det er særlig vigtigt, at der udvises forsigtighed i forbindelse med usikre, upålidelige eller utilstrækkelige oplysninger. I henhold til artikel 6, stk. 2, i FN-aftalen om fiskebestande (1995) må manglende pålidelige videnskabelige data ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at iværksætte forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger. De foreslåede TAC'er følger også FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav (2008), som gentagne gange er blevet bekræftet af FN's generalforsamling (resolution 61/105 i 2007, resolution 64/72 i 2009

¹ <http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-Advice.aspx>

² Rådets forordning (EU) 2016/2285 af 12. december 2016 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018 og om ændring af forordning (EU) 2016/72 (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 32).

og senest resolution 70/235 i 2015).

En række dybhavsbestande udnyttes også af andre fiskerinationer, herunder navnlig Norge, Island, Færøerne, Rusland og Marokko, og selv om det er nødvendigt at indgå en aftale med disse fiskerinationer om harmoniserede forvaltningsforanstaltninger eller - for så vidt angår bestande i internationalt farvand - at indgå en aftale inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), er der, indtil sådanne aftaler indgås, behov for ensidige foranstaltninger, som gælder for EU-fartøjer.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

De gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører, er fastsat i Rådets forordning (EU) 2016/2285 og gælder indtil den 31. december 2018. Desuden er der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 fastsat særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav.

Europa-Parlamentet og Rådet drøfter i øjeblikket et forslag til en flerårig plan for de vestlige farvande, der dækker nogle af de bestande, som er omfattet af nærværende forordning.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens mål og regler og er i overensstemmelse med EU's politik for bæredygtig udvikling, særlig forordning (EU) 2016/2336 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I artikel 43, stk. 3, i TEUF fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger "vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder". Nærværende forslag er begrænset til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder og betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne.

Derfor fastsættes der i dette forslag til Rådets forordning begrænsninger for EU-fiskerflådernes fangst af de kommercielt vigtigste dybhavsarter i EU-farvande og internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav med henblik på at nå den fælles fiskeripolitikens mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt. EU har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grund: Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Det er i henhold artikel 16, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de fiskerimuligheder, der ikke er omfattet af en ordning for omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til regioner og operatører, idet fordelingen skal ske i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7, og de kriterier, der er fastsat i artikel 17. Medlemsstaterne har således mulighed for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget er blevet udformet på grundlag af de principper og retningslinjer, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2019³, hvori Kommissionen gjorde rede for sine synspunkter og hensigter i forbindelse med sine forslag til fiskerimuligheder i 2019 og, hvor det er relevant, i 2020 for alle bestande. Kommissionen foretog i forbindelse med nævnte meddelelse en omfattende høring af de interesserede parter, civilsamfundet, medlemsstaterne og den brede offentlighed⁴.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert andet år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

For alle de bestande, der er omfattet af dette forslag, gælder det, at de foreliggende oplysninger ikke har gjort det muligt at foretage en fuldstændig videnskabelig vurdering af bestandenes tilstand, hverken med hensyn til bestandenes størrelse eller fiskeridødeligheden. Der er flere grunde til dette: De pågældende arter lever ofte meget længe og vokser langsomt, og det gør det yderst vanskeligt at inddele bestanden i aldersklasser og at vurdere, hvilken virkning fiskeriet har på bestanden ud fra ændringer i fiskenes længde eller aldersfordelingen i fangsterne. Rekrutteringsfrekvensen for unge fisk til bestandene kendes ikke. Bestandene er fordelt på et stort område og på dybder, som af praktiske grunde er svære at undersøge. Ofte er der ingen data fra videnskabelige undersøgelser, da bestandene ikke har den store kommercielle betydning, eller dataene dækker ikke hele det område, hvor bestandene forekommer. Endvidere er fiskeriaktiviteterne sommetider kun delvis rettet mod disse arter, og fiskeriet efter visse typer er forholdsvist nyt.

De foreslåede fangstbegrænsninger er i overensstemmelse med principperne i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2019. I meddelelsen gøres der rede for Kommissionens syn på, hvordan fiskerimulighederne skal fastsættes, og sådanne regler er fulgt ved udarbejdelsen af TAC'erne i dette forslag: Forslaget indeholder følgende:

- Hensyntagen til landingsforpligtelsen, hvor det er relevant.
- For sort sabelfisk i CECAF-området en delegering til Portugal, der er den eneste medlemsstat med en TAC.
- Modsat bestemmelserne i Rådets forordning for årene 2017 og 2018⁵ bør der ikke fastsættes nogen TAC for sort sabelfisk i ICES-område 1-4 (Nordsøen og Skagerrak)

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2019 (COM(2018) 452 final).

⁴ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2019-under-common-fisheries-policy_da

⁵ Rådets forordning (EU) 2016/2285 af 12. december 2016 om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018 og om ændring af forordning (EU) 2016/72 (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 32).

på grund af den lave udnyttelse og den kendsgerning, at der ikke foregår noget målrettet fiskeri.

- Modsat bestemmelserne i Rådets forordning for årene 2017 og 2018 bør der på grundlag af videnskabelig rådgivning ikke fastsættes nogen TAC for almindelig skolæst i ICES-område 1, 2 og 4 (Nordsøen) og for skælbrosme i ICES-område 1-10, 12 og 14. Ifølge ICES' rådgivning vil en fjernelse af TAC'erne medføre en lav eller ingen risiko for ikke-bæredygtig udnyttelse.
- Hvis der foreligger vejledende videnskabelig rådgivning baseret på kvalitative analyser af de disponible oplysninger (også selv om rådgivningen er ufuldstændig, eller den indeholder ekspertvurderinger), bør den anvendes som grundlag for TAC-beslutninger. I overensstemmelse hermed omfatter forslaget to forhøjelser af TAC'er for 2019 med en "roll-over" for 2020, seks nedsættelser af TAC'er 2019 med en "roll-over" for 2020 og en TAC, for hvilken der foreslås en nedsættelse i både 2019 og 2020.
- I betragtning af ICES' rådgivning om en nedsættelse af fiskerimulighederne kombineret med den høje udnyttelse og indførelsen af landingsforpligtelsen i 2019 er det hensigtsmæssigt at fastsætte TAC'en for beryxarter i det nordøstlige Atlanterhav således, at den udelukkende gælder for bifangster.
- Ifølge ICES-rådgivningen bør der fastsættes nulfangst for spidstandet blankesten i ICES-underområde 6, 7 og 8 (de nordvestlige farvande og Biscayabugten), da der er tegn på, at bestanden er nedfisket. Da bifangster kan være uundgåelige, bør der fastsættes en TAC, der udelukkende gælder for bifangst.
- For spidstandet blankesten i ICES-underområde 10 foreligger der ingen rådgivning fra ICES for 2020. Mens der indgår et forslag om en TAC for 2020, vil Kommissionen, når den modtager rådgivning fra ICES for 2020, overveje, om forslaget for 2020 bør ændres i overensstemmelse med ICES' rådgivning.
- Foranstaltningerne for dybhavshajer vil blive fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICES, efter der er foretaget en fuldstændig analyse af rådgivningen. Videnskabelig rådgivning om dybhavshajerne offentliggøres den 5. oktober 2018.
- Det bør fortsat være forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade og lande orange savbug. Bestanden er nedfisket og er ikke i bedring. ICES gør opmærksom på, at der ikke er foregået direkte EU-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav siden 2010.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder, hvis det er relevant, visse funktionelt tilknyttede betingelser. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitikens mål som fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (4) De samlede tilladte fangstmængder ("TAC'er") bør fastsættes på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte rådgivende råd.
- (5) Hvis en TAC for en bestand kun tildeles én medlemsstat, bør den berørte medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, i traktaten bemyndiges til at fastlægge niveauet for denne TAC. Der bør fastsættes bestemmelser for at sikre, at den berørte medlemsstat ved fastlæggelsen af TAC-niveauet handler i fuld overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (6) Med Rådets forordning (EF) nr. 847/96² blev der indført supplerende betingelser for forvaltningen af TAC'er fra år til år, herunder i henhold til nævnte forordnings artikel 3 og 4 bestemmelser om fleksibilitet for præventive og analytiske TAC'er. I henhold til nævnte forordnings artikel 2 skal Rådet, når det fastsætter TAC'erne, beslutte, hvilke bestande der ikke skal være omfattet af nævnte forordnings artikel 3 eller 4, særlig på grundlag af bestandenes biologiske tilstand. Der er for nylig indført endnu en årsbaseret fleksibilitetsmekanisme ved artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for alle de bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen. For at undgå en uforholdsmæssig høj grad af fleksibilitet, som ville underminere princippet om fornuftig og ansvarlig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, hindre opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikks målsætninger og forværre bestandenes biologiske tilstand, bør det fastsættes, at artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 derfor kun anvendes på analytiske TAC'er, hvis den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013, ikke anvendes.
- (7) Landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 indføres særskilt for de enkelte fiskerier. I de regioner, der er omfattet af nærværende forordning, gælder det, at alle arter, som er underlagt fangstbegrænsninger, skal landes fra den 1. januar 2019. I artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at når der indføres landingsforpligtelse for en fiskebestand, skal fiskerimulighederne fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne. Der indrømmes dog specifikke undtagelser fra landingsforpligtelsen, jf. artikel 15, stk. 4-7, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Kommissionen har på grundlag af fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedtaget en række delegerede forordninger om fastsættelse af specifikke planer for udsmid for en indledende periode på højst tre år, der kan fornyes for en yderligere samlet periode på tre år, til gennemførelse af landingsforpligtelsen.
- (8) Fiskerimulighederne bør fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler og principper, f.eks. FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande³ og de detaljerede forvaltningsprincipper, som er fastlagt i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav af 2008, i henhold til hvilke lovgiver navnlig bør være mere forsigtig, hvis oplysningerne er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. At der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, bør ikke bruges som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
- (9) I betragtning af ICES' rådgivning om en nedsættelse af fiskerimulighederne kombineret med den høje kvoteudnyttelse og indførelsen af landingsforpligtelsen i 2019 er det hensigtsmæssigt at fastsætte TAC'en for beryxarter i underområde 3-10, 12 og 14 (Nordsøen og de nord- og sydvestlige farvande) således, at den udelukkende gælder for bifangster.
- (10) Ifølge rådgivningen fra ICES viser begrænsede observationer om bord på fartøjer, at procentdelen af nordlig skolæst har udgjort mindre end 1 % af de rapporterede

² Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

³ Aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

fangster af almindelig skolæst. Med udgangspunkt heri anbefaler ICES, at der ikke bør foregå noget direkte fiskeri efter nordlig skolæst, og at bifangster bør fratrækkes TAC'en for almindelig skolæst med henblik på at mindske potentialet for fejlrapportering af arter mest muligt. ICES angiver, at der er betydelige forskelle, dvs. på mere end én størrelsesorden (mere end ti gange), mellem de relative mængder af almindelig skolæst og nordlig skolæst, der rapporteres om i de officielle landinger og de observerede fangster samt i videnskabelige undersøgelser i de områder, hvor der i øjeblikket fiskes efter nordlig skolæst. Der foreligger meget begrænsede data for denne art, og en del af de rapporterede landingsdata anses af ICES for at være berørt af fejlrapportering af arter. Som følge heraf er det ikke muligt at opstille en nøjagtig historisk fangstopgørelse for nordlig skolæst. Derfor bør enhver bifangst af nordlig skolæst i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning begrænses til 1 % af hver medlemsstats kvote og fratrækkes denne kvote. Hvis nordlig skolæst anses for udelukkende at være en bifangst til almindelig skolæst og tilhører samme TAC, vil der ikke længere forekomme fejlrapportering.

- (11) I betragtning af ICES' rådgivning er det hensigtsmæssigt, at TAC'en for spidstandet blankesten i ICES-underområde 6, 7 og 8 (de nordvestlige farvande) udelukkende gælder for bifangster.
- (12) Fangster af spidstandet blankesten tages i de relevante områder, der hører under Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), som grænser op til ICES-underområde 9. Eftersom ICES-dataene for disse tilstødende underområder er ufuldstændige, bør TAC'en fortsat kun omfatte ICES-underområde 9. Ikke desto er der dog indført bestemmelser for disse tilstødende underområder med henblik på at sikre, at forvaltningsafgørelser træffes på det bedste tilgængelige grundlag.
- (13) For spidstandet blankesten i ICES-underområde 10 foreligger der ingen rådgivning fra ICES for 2020. Der bør dog fastsættes fiskerimuligheder for både 2019 og 2020. Det kan være nødvendigt at foretage den fornødne ændring af de fiskerimuligheder, der er fastsat ved forordningen, når den videnskabelige rådgivning for 2020 bliver offentliggjort.
- (14) På grund af den lave udnyttelse og den kendsgerning, at der ikke foregår noget målrettet fiskeri, bør der ikke længere fastsættes nogen TAC for sort sabelfisk i ICES-underområde 1-4 (Nordsøen og Skagerrak).
- (15) Ifølge den videnskabelige rådgivning bør der ikke fastsættes nogen TAC for almindelig skolæst i ICES-underområde 1, 2 og 4 (Nordsøen) og for skælbrosme i ICES-underområde 1-10, 12 og 14. Ifølge ICES' rådgivning vil en fjernelse af TAC'erne medføre en lav eller ingen risiko for ikke-bæredygtig udnyttelse.
- (16) ICES foreslår, at der indtil 2020 ikke bør tages fangster af orange savbug. Det bør forbydes at fiske efter, beholde om bord, omlade eller lande denne art, eftersom bestanden er nedfisket og ikke er i bedring. ICES gør opmærksom på, at der ikke er foregået direkte EU-fiskeri efter orange savbug i det nordøstlige Atlanterhav siden 2010.
- (17) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2019. Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at sikre denne forordnings rettidige anvendelse bør den træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter for 2019 og 2020 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer for fiskebestande af visse dybhavsarter i EU-farvande og i visse andre farvande, hvor der er behov for fangstbegrænsninger.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendelse. Derudover forstås ved:

- a) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC):
 - i) i fiskerier, der er omfattet af den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er omhandlet artikel 15, stk. 4-7, i forordning (EU) nr. 1380/2013, den mængde fisk, der hvert år kan landes af hver fiskebestand
 - ii) i alle andre fiskerier den mængde fisk, der hvert år kan fanges af hver bestand
- b) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
- c) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion
- d) "analytisk vurdering": kvantitative evalueringer af bestandsudviklingen på baggrund af data om en bestands biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at kunne give videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder

2. I denne forordning forstås ved:

- a) "ICES-områder" (ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009⁴
- b) "CECAF-områder" (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009⁵.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

Artikel 3

TAC'er og tildelinger

TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fiskerfartøjer i EU-farvande eller i visse andre farvande og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, der funktionelt er knyttet dertil, hvor det er relevant, er anført i bilaget.

Artikel 4

TAC'er, som skal fastlægges af medlemsstaterne

1. TAC'en for sort sabelfisk i CECAF 34.1.2 fastsættes af Portugal.
2. Den TAC, som Portugal fastlægger, skal:
 - a) være i overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik, navnlig princippet om bæredygtig udnyttelse af bestanden, og
 - b) resultere i:
 - i) en udnyttelse af bestanden, der med den størst mulige sandsynlighed er i overensstemmelse med et maksimalt bæredygtigt udbytte fra 2019 og frem, hvis der foreligger en analytisk vurdering, eller
 - ii) en udnyttelse af bestanden, som er i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen i fiskeriforvaltningen, hvis der ikke foreligger en analytisk vurdering, eller denne er ufuldstændig.
3. Senest den 15. marts hvert år, hvor denne forordning anvendes, indgiver Portugal følgende oplysninger til Kommissionen:
 - a) den vedtagne TAC
 - b) de data, Portugal har indsamlet og vurderet, og som den vedtagne TAC er baseret på
 - c) nærmere oplysninger om, hvorledes den vedtagne TAC er i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 5

Særlige bestemmelser om fordelingen af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke:
 - a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) nedsættelser og omfordelinger, jf. artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁶

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr.

- c) omfordelinger i henhold til artikel 12, stk. 7, i forordning (EU) 2017/2403⁷
- d) yderligere landinger i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 og artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- e) tilbageholdte mængder i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 og artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- f) nedsættelser i henhold til artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009

2. De bestande, der er underlagt præventive eller analytiske TAC'er, er anført i bilaget til nærværende forordning med henblik på forvaltningen fra år til år af TAC'er og kvoter som omhandlet i forordning (EF) nr. 847/96.

3. Medmindre andet er anført i bilaget til nærværende forordning, finder artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendelse på bestande, der er underlagt præventiv TAC'er, og artikel 3, stk. 2 og 3, samt artikel 4 i nævnte forordning finder anvendelse på bestande, der er underlagt analytiske TAC'er.

4. Artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke, hvis en medlemsstat benytter sig af årsbaseret fleksibilitet som fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 6

Betingelser for landing af fangster og bifangster

1. Fangster, der ikke er omfattet af den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, må kun opbevares om bord eller landes, hvis:
- a) fangsterne er taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, og den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt, eller
 - b) fangsterne udgør en del af en EU-kvot, der ikke er blevet fordelt som kvoter mellem medlemsstaterne, og denne EU-kvot ikke er opbrugt.

Artikel 7

Forbud

Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, beholde om bord, omlade eller lande orange savbug (*Hoplostethus atlanticus*) i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde 1-10, 12 og 14.

1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L af 28.12.2017, s. 81).

Artikel 8

Dataoverførsel

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, som er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand